

amfibolos és agglomerátumos összletek, mivel ezek hasonló nagyságrendű anomáliákat hoznak létre.

A légimágneses és a légi radiometriai méréseknek egyidejű végrehajtása azonban néhány problémát is felvetett. A radiometriai méréseknél, a megfelelő jelerősség érdekében, a repülési biztonság által megengedett minimális magasságban – a felszíntől 30–50 m-re – kell repülni. A légimágneses méréseknél nagyobb magasság: 200–300 m célszerű. Ezáltal a mágneses oldalhatások jobban kiküszöbölődnek és a navigáció is pontosabb. Ezenkívül a mágneses adatok analitikus feldolgozása (le- és felfelélélytatás) csak síkra vonatkoztatott adatrendszerrel lehetséges. A domborzattal párhuzamosan végzett hegyvidéki mérések ezt a feltételt nem elégítik ki. Tekintettel a radiometriai mérések elsődlegességére, a hegyvidéki területeken a repülést alacsonyban és a felszínnel párhuzamosan hajtották végre.

Más volt a helyzet a síkvidéki, alföldi felvételeknél. Itt az alacsony repülési szinten kívül magasabb szinteken is végeztünk mágneses méréseket. Ennek célja elsősorban a mélyebben elhelyezkedő hatók települési helyzetének pontosabb meghatározása volt. De felhasználtuk a többszintű repülést a mérési eredmények összehasonlítására is, hogy a mérések pontosságára, megbízhatóságára és a szintbeli eltolódásokra következtethessünk.

A kombinált légigeofizikai módszer, éppúgy mint a többi geofizikai módszer, rövid idő alatt fejlődött ki. A külföldi tapasztalatokat figyelembe véve, hazai fejlesztésre is gondolunk. Az ELTE Geofizikai Tanszékének tulajdonában levő protonprecessziós magnetométert 1968-ban kísérletképpen együtt használtuk a ferroszondás magnetométerrel. A kísérlet biztató eredménnyel zárult. A korrekciós tényezők pontosabb volta miatt a felvételek minősége jobb volt, ezenkívül megtakarítottuk az egész mérési volumennek kb. 10%-át kitevő keresztvonalakat. E tapasztalatok alapján elkezdtük egy légi és földi mérésekre egyaránt alkalmas protonprecessziós magnetométer szerkesztését.

Összefoglalva megállapíthatjuk, hogy bár a kombinált légigeofizikai mérések felderítő jellegű adatokat adnak és semmiesetre sem helyettesíthetik teljesen a részletező földi méréseket, mégis viszonylag gyorsan nagymennyiségű hasznos információt szolgáltatnak a földtani kutatás számára.

EGYESÜLETI HÍREK

Az Évvégi Záróülés 2. napirendi pontjával kapcsolatban tájékoztatjuk tagtársainkat az 1970. évi nagy rendezvények időpontjáról és helyéről:

1970. június 29–30-án Ünnepi Emlékülést rendezünk felszabadulásunk 25. évfordulója tiszteletére. A rendezvényre a Szovjetunióból és a baráti államokból várunk vendégeket. Társrendezők a M. Áll. Eötvös Loránd Geofizikai Intézet. *A rendezvény helye:* Technika Háza.

1970. június 9–11-én rendezzük meg az 5. Geofizikai Vándorgyűlést az Alföldi Csoport megalakulásának 10. évfordulója alkalmából. *Téma:* Ásványi nyersanyagok és energia-hordozók kutatásai az elmúlt 10 évben, különös tekintettel a Dunától keletre eső országgrészen. *A Vándorgyűlés helye:* Miskolc, tanulmányi kirándulás a zempléni hegységben lesz.

1970. október 4–9 között a CSSR-ben, Szmokovecen rendezzük meg a XV. Geofizikai Szimpóziumot közösen a csehszlovák és NDK-beli geofizikai szervekkel.

Nagyrendezvényeink között szerepelnek még: 1. az MTE SZ-re vonatkozó párthatározat szellemében vitatás. *Téma:* az ásványi nyersanyagok kutatásának távlati fejlesztési tervéből a geofizikára háruló feladatok (közösen az érintett állami szervekkel és az OKGT-vel); 2. Automatizálási kérdésekkel foglalkozó „kisankét”; 3. Közgazdasági kérdésekkel foglalkozó előadásorozat; 4. Tisztújító Közgyűlés.

Utóbbi rendezvényeink pontos időpontja még nincs meghatározva.